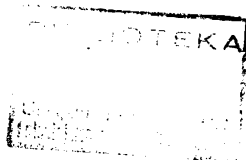

Warszawa, 30 października 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

A01L 7/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18638.

Imperator Hesteko A/S
(Tönsberg, Norwegja).

Kl. 45 i 4701.

45 i 7/02

Wkładka z żelaza kutego lub podobnego materiału do podków z gumy lub innego materiału elastycznego.

Zgłoszono 20 maja 1932 r.

Udzielono 20 czerwca 1933 r.

Pierwszeństwo: 13 czerwca 1931 r. (Norwegja).

Wynalazek dotyczy wkładek do podków z gumy lub innego materiału elastycznego. Wkładki te są sporządzane z odpowiedniego materiału, np. bronzu, żelaza kutego, glinu i t. d., i otrzymują w myśl wynalazku postać, która daje im możliwość sprostaną wymaganiom, stawianym wogóle tego rodzaju wkładkom. Wkładki te nadają się szczególnie dobrze do przytrzymywania otaczającej je warstwy gumy.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku, a mianowicie na fig. 1 w perspektywnym widoku zgóry, a na fig. 2 — zdołu.

Wkładka, stanowiąca przedmiot wynalazku, posiada postać, odpowiadającą w zasadzie zwykłej podkowie, i jest umieszczana w znany sposób w otaczającej ją

warstwie gumy tak, aby przynajmniej w tych miejscach, w których podkowiaki przechodzą przez oprawę wkładki (t. j. warstwę gumową), tworzyła górną zewnętrzną warstwę podkowy i dzięki temu była trwale połączona z kopytem. W znanych już urządzeniach tego rodzaju usiłowano umocowywać wkładki żelazne w gumie przez wykonywanie we wkładkach otworów i kanałów i zalewanie ich gumą. Według wynalazku wkładka żelazna 1 posiada na powierzchni wręby 2, w których tworzą się przy oblewaniu wkładki gumą paski gumowe, zakotwiające je w podkowie gumowej. W celu utworzenia tych pasków zewnętrzna dolna krawędź wkładki jest zaopatrzona w występy 3. Poza tem krańcowe występy 3 na górnej stronie wkładki

żelaznej, będącej przedmiotem wynalazku, oraz końce ramion wkładki na dolnej jej stronie posiadają pochyłe powierzchnie w miejscach 4, a to w tym celu, aby w miejscach tych można było utworzyć miękką podstawę dla spodu kopyta, natomiast podkowiaki są umieszczane w wystających do góry występach 3. Otwory 5 na podkowiaki są umieszczone we wkładce w ten sposób, że przechodzą przez najgrubszą jej część, t. j. miejsce na podkowiak znajduje się zawsze między dwoma wrębami 2, ponieważ zaś wkładka jest w tym punkcie dwa razy grubsza, niż gdzieindziej, przeto główka podkowiaka zostaje należycie umocowana. Wpobliżu końców ramion podkowy wkładka jest ponadto wygięta ku dołowi, dzięki czemu po oblaniu jej gumą zostaje w niej trwale zamocowana. Chodzi tu o stworzenie miękkiej podstawy dla tylnej części kopyta, w którą nie można przecież wbijać podkowiaków. Tylną część ramienia 6 wkładki można uczynić tak grubą i sztywną, aby mogła służyć do umocowania w niej gwintowanego sworznia hacela albo gładkiego sworznia hacela, który to sworzeń można następnie zagiąć bez wbijania go w kopyto. Zaleca się również nadać otworom 5' na podkowiaki na przednim końcu podkowy taką wielkość, aby mogły one służyć również do umocowywania haceli. Wkładka żelazna jest zaopatrzona poza tem w jeden lub kilka zagiętych ku dołowi języków 7, które zostają zagięte jeszcze przed oblaniem wkładki gumą i tworzą haki, służące do lepszego umocowania wkładki w gumie. Języki 7 są odlane według rysunku pod kątem prostym do wkładki, lecz mogą być również odlane w postaci, jaką mają przyjąć później, t. j. jako zagięte ku dołowi. W takim razie języki 7 mogą być wygięte w ten sposób, aby końce ich dotykały wkładki, tworząc otwór względnie kanał, którego oś przebiega równolegle do powierzchni wkładki.

Trzeba jeszcze wspomnieć, że ta nowa postać wkładki żelaznej umożliwia umocowywanie na otaczającej ją warstwie gumowej znanego skądinąd okucia (podkówki) ochronnego. Okucia te nakłada się na zewnętrzną powierzchnię warstwy gumowej i umocowuje zapomocą sworzni lub gwoździ, przechodzących przez jeden lub kilka wrębów 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wkładka z żelaza kutego lub podobnego materiału do podków z gumy lub innego materiału elastycznego, znamienna tem, że posiada występy (3), które wystają do góry z powierzchni głównej części (1) wkładki, ciągną się w poprzecznym kierunku do niej, są rozmieszczone w pewnych odstępach od siebie, wystają poza zewnętrzną krawędź głównej części (1) wkładki, zawierają otwory na podkowiaki i tworzą powierzchnie oparcia dla kopyta.

2. Wkładka według zastrz. 1, znamienna tem, że występy (3) są umieszczone w pewnym odstępie od wewnętrznej krawędzi głównej części (1) wkładki.

3. Wkładka według zastrz. 1 lub 2, znamienna tem, że posiada języki (7), które wystają z odwrotnej czyli dolnej powierzchni części głównej (1) wkładki przy jej brzegu wewnętrznym i są zagięte ku części głównej, tworząc haki lub kluczki.

4. Wkładka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że języki (7) wystają z dolnej powierzchni części głównej (1) przy jej brzegu zewnętrznym.

5. Wkładka według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że języki (7) wystają z dolnej powierzchni części głównej (1) przy obydwóch jej brzegach.

Imperator Hesteko A/S.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

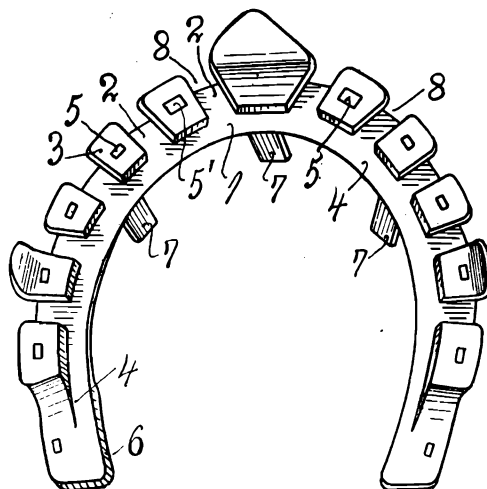

Fig. 2.

